

การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

The Participation in Educational Quality Assurance of Eastern Asia University Personnel

บทความวิจัย

อรรณัฐ หาญยุทธ*

Orranun Harnyoot, R.N., M.N.S., Ph.D.*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย โดยการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตของบุคคลและปัจจัยแวดล้อมภายนอกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียจำนวน 198 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท ประกอบด้วย แบบสอบถามลักษณะทางจิตของบุคลากร แบบสอบถามปัจจัยแวดล้อมภายนอก และแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.897, 0.920, 0.970 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน t-test, และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรจำแนกตามประสบการณ์ ตำแหน่ง ลักษณะการปฏิบัติงานและระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ อายุและระดับการศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน ลักษณะทางจิตของบุคคลได้แก่เจตคติต่องานประกันคุณภาพการศึกษา เจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาและแรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยแวดล้อมภายนอกได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน บรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การติดต่อสื่อสารและการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ลักษณะทางจิต, ปัจจัยแวดล้อมภายนอก, การมีส่วนร่วม, การประกันคุณภาพ

Corresponding Author: *คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

E-mail: orranun@eau.ac.th.

Abstract

The objective of this research was to study the participation in educational quality assurance of Eastern Asia University Personnel. The study focused on the comparison of the participation in educational quality assurance with personal factors and the relationship between mental characteristics of personnel, surrounding of a work factors with the participation in educational quality assurance. The sample was 198 Eastern Asia University personnel which consisted of executives, instructors and supporting personnel. The research instruments were five level Likert rating-scale type questionnaires, comprised of mental characteristics of personnel, surrounding of a work factors and participation in educational quality assurance with the reliabilities of 0.897, 0.920, 0.970 respectively. Statistics used in data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation, t-test and F-test.

The results showed that the participation of Eastern Asia University personnel overall was at moderate level ($\bar{X} = 3.40$). Participation in educational quality assurance of personnel, classified by experience of work, working position, performance characteristics, and duration of work in Eastern Asia University, showed statistically significant difference at level 0.05, the gender age and level of education no significant difference. Mental characteristics of personnel were attitude toward educational quality assurance, attitude toward participation in educational quality assurance and motivation to work for educational quality assurance had related to participation in educational quality assurance at the significant level 0.05. The surrounding of a work factors were supporting from administrators, cooperation of colleagues, organizational climate, organizational culture, communication and quality assurance training, had related to participation in educational quality assurance of personnel at the statistically significant level 0.05.

Keywords: Mental characteristics, External environment factors, Participation, Quality Assurance

ความนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากที่สุดโดยเฉพาะในยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge-based Society) ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพของคน การจัดการศึกษาจึงเป็นกลไกที่สำคัญในการผลิตทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ สถาบันการศึกษาทุกระดับทุกประเภทจึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการพัฒนาคน และสร้างคนให้มีศักยภาพ ด้วยระบบการศึกษาที่มีมาตรฐาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา และให้ถือว่า

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ให้มีการควบคุมดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกที่สถาบันจะต้องรับการตรวจประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันทุก 5 ปี เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการในการดำเนินภารกิจด้านต่าง ๆ ของสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามพันธกิจที่สำคัญ 4 ประการได้แก่ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งรวมของความรู้ วิทยาการหลายสาขา และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีการดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม และประเทศ ดังนั้นการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ

ตามมาตรฐานการศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตทั้งในประเทศและต่างประเทศ พัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากลเพื่อให้ได้การยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น และต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ตามหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีจุดมุ่งหมายคือให้สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนั้นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในได้เน้นหลักการบริหารที่ครบวงจร PDCA ประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน (Plan) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Do) การร่วมกันตรวจสอบ (Check) และการร่วมกันพัฒนาปรับปรุง (Act)

การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันการศึกษา มาจากเหตุปัจจัยสำคัญ 2 ส่วน คือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพส่วนบุคคล หรือลักษณะทางจิตของบุคคล และสุขภาพจิตของบุคคล 2) ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เช่น การสนับสนุนจากสังคม สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Magnusson & Endler อ้างใน พงศ์วัช วิวังสุ, 2546)

ปัจจัยภายในกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา จากการศึกษาของประภาศ ปานเจียง (2555) พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่ง อายุการทำงาน รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา ลักษณะการปฏิบัติงานและเจตคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาของ บุญทริกา วรรณกลิ้ง, ชื่นจิตร โพธิศัพทสุข และ วงเดือน ปันดี (2555) พบว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การได้รับการอบรม บรรยากาศองค์การกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของพยาบาลประจำการ การศึกษาของ พงศ์วัช วิวังสุ (2546) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและลักษณะทางจิตที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ตัวแปรลักษณะทางจิต ได้แก่ เจตคติต่อการมีส่วนร่วม

ในการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาและสุขภาพจิตของบุคลากร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา เจตคติเป็นจิตลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของบุคคล อันจะบอกถึงความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หากบุคคลมีเจตคติสอดคล้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมส่งผลต่อความสำเร็จถึงการทำนั้น ๆ รวมไปถึงสุขภาพจิตของบุคลากรที่คาดว่าจะมีปฏิสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร (ดวงเดือน พันธมนานิน. 2527 : 125) แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา เป็นลักษณะทางจิตที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อบุคคลรู้สึกพึงพอใจพร้อมปฏิบัติงานด้วยความรักในหน้าที่ จะอุทิศตนเองอย่างหนัก รวมทั้งเสียสละทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจให้กับองค์การอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย แรงจูงใจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยภายนอกหมายถึงปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน จากการศึกษาของ ประภาศ ปานเจียง (2555) พบว่า ด้านการสนับสนุนต่าง ๆ จากผู้บริหาร ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน ด้านการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม ได้กล่าวว่าการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพซึ่งมีความซับซ้อน ต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่างมาบูรณาการกัน ผู้ปฏิบัติงานจึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะ รวมทั้งต้องมีความตั้งใจเพียงพอในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับกับการศึกษาของ พงศ์วัช วิวังสุ (2546) ที่พบว่าตัวแปรสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน และการได้รับการฝึกอบรมด้านประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา ได้กล่าวว่าการร่วมมือของผู้ร่วมงานเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรหาทริค ในการส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานร่วมกันในลักษณะของทีม เพื่อร่วมมือกันค้นหาปัญหาในการทำงานร่วมมือกันวางแผนและดำเนินงานตามแผน ตลอดจนร่วมมือกันในการประเมินผลการดำเนินงาน

และปรับปรุงการดำเนินงาน การสนับสนุนของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาของ เนตรรุ้ง อยู่เจริญ (2553) พบว่าบรรยากาศองค์กรและการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกับ การศึกษาของ ชานูชี ยีปง และชวลิต เกิดทิพย์ (2547) พบว่าวัฒนธรรมองค์กรมีผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายใน ที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะทางจิต และปัจจัยภายนอกที่เป็นสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม การเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีความมุ่งหวังในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม จึงได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษายามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการในการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย และระบบการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและคุณภาพการบริหารจัดการของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงและผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะวิชาและมหาวิทยาลัย เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ยังขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนทุกฝ่ายและทุกระดับได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยหลักการที่ว่าหัวใจของความสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามาจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน และการมีส่วนร่วมของบุคคลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อมภายนอก ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย โดยการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษากับปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์

ของลักษณะทางจิตและปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของบุคลากรและการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชาและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตและปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

สมมติฐาน

1. ปัจจัยภายในที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อายุการทำงาน ลักษณะการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
2. ปัจจัย ด้านลักษณะทางจิตของบุคลากร ได้แก่ เจตคติต่องานประกันคุณภาพการศึกษา เจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา และสุขภาพจิตของบุคคลการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน บรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การติดต่อสื่อสาร และการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ตำแหน่ง
5. อายุการทำงาน
6. ลักษณะการปฏิบัติงาน
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ลักษณะทางจิต

1. เจตคติต่องานประกันคุณภาพ
2. เจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา
4. สุขภาพจิตของบุคคล

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน

1. การสนับสนุนจากผู้บริหาร
2. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน
3. บรรยากาศองค์การ
4. วัฒนธรรมองค์การ
5. การติดต่อสื่อสาร
6. การได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวแปรตาม

การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ
การศึกษา

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
3. การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและ
การดำเนินการ
4. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในคณะวิชาและหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 391 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง 198 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการแบ่งออกเป็นกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน และทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้บุคลากรของแต่ละกลุ่มมีโอกาสได้รับเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaires) ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อายุการทำงาน ระดับรายได้ ลักษณะงานที่ปฏิบัติและความรู้ความเข้าใจในงานประกันคุณภาพการศึกษา คำตอบเป็นแบบ Check list และแบบเติมข้อความจำนวน 10 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางจิตของบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา และสุขภาพจิตของบุคลากรจำนวน 73 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.897

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีปัจจัยแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน บรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การติดต่อสื่อสาร และการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 48 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.920

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงระบบ จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.970

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในคนของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียในการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน t-test, และ F-test

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 35 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ทำงานด้านการสอน ตำแหน่งอาจารย์ มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี ระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียมากกว่า 5 - 10 ปี มีระดับรายได้อยู่ระหว่าง 10,000 - 30,000 บาทต่อเดือน บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับการฝึกอบรมและทำงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษามาแล้ว

2. ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินงานตามแผนงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) ส่วนอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับดังนี้ การมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน ($\bar{X} = 3.38$) ด้านการมีส่วนร่วมในการ

ตรวจสอบ ($\bar{X} = 3.38$) และด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปรับปรุง ($\bar{X} = 3.35$)

3. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ ตำแหน่ง ลักษณะการปฏิบัติงานและระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียต่างกัน มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ อายุและระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ลักษณะทางจิตของบุคลากรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ เจตคติต่องานประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา และสุขภาพจิตของบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านแรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนด้านสุขภาพจิตของบุคคลมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

5. ปัจจัยแวดล้อมการทำงานด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน บรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การติดต่อสื่อสาร และการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา การติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์ระดับสูง ส่วนด้านการได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 4 ด้าน (PDCA) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ ภารกิจหลักคือการสอน เป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ส่วนด้านการวางแผนการตรวจสอบและการปรับปรุงงานประกันคุณภาพการศึกษาจะดำเนินการโดยผู้บริหารและคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะและหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการมอบหมาย สำหรับด้านการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากหน่วยงานมีการกำหนดช่วงระยะเวลาของการดำเนินการอย่างชัดเจนและเป็นความต้องการของบุคลากรทุกคนที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายคุณภาพทางการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาศ ปานเจียง (2555) และ กฤติยาภรณ์ ต้นปา (2552) ที่พบว่าบุคลากรมีส่วนร่วมในการ

ประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาของบุคลากรที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านประสบการณ์ ตำแหน่ง ลักษณะการปฏิบัติงานและระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีการทำกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาและกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกันอยู่ตลอดเวลา โดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ และระดับการศึกษาจึงทำให้ไม่มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับในส่วนประสบการณ์ ตำแหน่ง ลักษณะการปฏิบัติงานและระยะเวลาที่ทำงานที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรทุกคนมีตำแหน่งในการทำงานอย่างชัดเจนและมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบและการปฏิบัติงานที่ทำต่างกัน ประสบการณ์มากน้อยต่างกัน ส่วนระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียอาจเกี่ยวข้องกับเวลาและโอกาสในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ด้านประกันคุณภาพการศึกษาโดยการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานภายในและภายนอก และได้รับประสบการณ์จากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาศ ปานเจียง (2555) ที่พบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกัน ส่วนการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการที่บุคคลได้มีความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาโดยการฝึกอบรมโดยตรงจะช่วยให้ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมมาปรับใช้ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ในส่วนปัจจัยด้านเพศและอายุไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาของ ศิวพร ห่วงศรี (2545) พบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาคุณภาพงานมากกว่า มีโอกาสได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพ และประสบการณ์มากขึ้นจะเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

3. ลักษณะทางจิตของบุคคล ด้านเจตคติต่องานประกันคุณภาพการศึกษา เจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการ

ประกันคุณภาพการศึกษาและแรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา และพบว่าแรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อาจเป็นเพราะบุคลากรของคณะวิชาและหน่วยงานได้ทำงานใกล้ชิดกันมีความสัมพันธ์ที่ีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรฝ่ายสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันทำงานให้การสนับสนุน ให้การปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พงศ์วัช วิวังสุ (2546) เนตรรุ่ง อยู่เจริญ (2553) พบว่าเจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา การที่บุคลากรมีเจตคติที่ดีก็จะส่งผลให้อยากเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของบุคลากรขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญคือเจตคติของบุคลากรที่มีต่องานนั้น ๆ เจตคติเป็นจิตลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่จะบ่งบอกถึงความพึงพอใจหรือไม่พอใจในการกระทำ ดังนั้นถ้าบุคลากรมีเจตคติต่อการมีส่วนร่วมย่อมมีพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ส่วนเจตคติต่องานประกันคุณภาพการศึกษา และสุขภาพจิตของบุคลากรมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ อาจเนื่องจากอาจารย์และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนส่วนหนึ่งเป็นบุคลากรเข้าใหม่และยังไม่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาจึงยังมองงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่ออกและยังไม่เห็นความสำคัญของงานประกันคุณภาพการศึกษาและบุคลากรส่วนหนึ่งมีความรู้สึกว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นงานที่เพิ่มภาระงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติยา สืออ่อน (2547) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ลักษณะของบุคคลด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน เช่นเดียวกันพบว่าปัจจัยด้านสุขภาพจิตของบุคลากรมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากหรือมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ทั้งหมดมีภาวะสุขภาพจิตดี การที่บุคคลมีเจตคติสอดคล้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมส่งผลต่อความสำเร็จถึงการกระทำนั้น ๆ รวมไปถึงสุขภาพจิตของบุคคลกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

4. ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงานบรรยากาศองค์กรวัฒนธรรมองค์กร การติดต่อสื่อสาร และการได้รับการฝึกอบรม

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวม ทั้งนี้เนื่องมาจากการบริหารงานในระดับมหาวิทยาลัย คณะวิชาและหน่วยงานมีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ มีการมอบหมายงานชัดเจน บุคลากรมีอิสระในการปฏิบัติงาน ตามความรู้ความสามารถ มีการสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญ และความถนัด ได้รับการสนับสนุน ในการพัฒนาตนเองและความก้าวหน้าในงาน ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของหน่วยงานเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติทำให้เกิดแนวทางชัดเจนตามข้อตกลงร่วมกันของบุคลากรที่ได้เรียนรู้ และปฏิบัติงานนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมที่ดีของหน่วยงาน การทำงานใกล้ชิดกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันรวมถึงมีการนำ ปัญหามาประชุมร่วมกันได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้บุคลากรได้รับทราบข้อมูลอย่างเปิดเผยและทั่วถึงกัน การที่บุคลากรได้รับข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลาชัดเจน เปิดเผย และทั่วถึง ย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน ทุกคนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร มีความพึงพอใจในงานที่ทำ เกิดความไว้วางใจ เป็นบรรยากาศ ของการทำงานที่เกื้อกูลกัน นอกจากนี้บุคลากรส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในงานประกันคุณภาพ จึงส่งผลต่อการเข้ามามี ส่วนร่วมของบุคลากร สอดคล้องกับการศึกษาของ พงศ์วัช วิวงสุ (2546) ที่พบว่าการสนับสนุนของผู้บริหาร ความร่วมมือของ ผู้ร่วมงานและการได้รับการฝึกฝนด้านการประกันคุณภาพ การศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของบุคลากร ในการประกันคุณภาพการศึกษา เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ เดือนเพ็ญ สนแย้ม (2554) ได้พบอีกว่าปัจจัยแวดล้อมในการ ทำงานด้านการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมี ส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา และพบ อีกว่าการติดต่อสื่อสารมีอิทธิพลโดยตรงกับการมีส่วนร่วมในการ ประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้เหตุผลที่ว่าถ้าการติดต่อ สื่อสารในหน่วยงานชัดเจน เปิดเผย และทั่วถึง ย่อมก่อให้เกิด การมีส่วนร่วมที่ดีในการทำงานและจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือ ในการทำงานภายในองค์กร การศึกษาของ เนตรรุ่ง อยู่เจริญ (2553) พบว่าบรรยากาศองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ

มีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา ชานูชี ยี่ปง และชวลิต เกิดทิพย์ (2547) พบว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรม องค์การมีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาและ ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของบุคลากร ในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง การมี ส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ใน ระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบงานประกัน คุณภาพของหน่วยงานต้องให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของ บุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของบุคลากรอาจทำได้โดยการจัดประชุมร่วมกันและ ให้บุคลากรทุกคนทุกระดับได้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ใน ทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน สร้างเจตคติและแรงจูงใจด้วย กลยุทธ์ต่าง ๆ

2. จากผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่องานประกัน คุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการ ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรอยู่ในระดับต่ำ เจตคติมี ผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกบ่งบอกถึงความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย สนับสนุนหรือไม่สนับสนุนดังนั้น ผู้บริหารทุกระดับต้องหากวิธีในการสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ บุคลากรโดยการให้โอกาสได้รับความรู้ ประสบการณ์ และการ กระทำเพื่อสร้างความพึงพอใจและความสุขใจในการทำสิ่ง นั้น ๆ เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการทำงานและการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมี ส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาใช้วิธีการวิจัยแบบ ผสมผสาน (Mix method)
2. ควรศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการมี ส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กิตติยา สีอ่อน. (2547). โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤติยาภรณ์ ตันเปา. (2552). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยศิลปะลือ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนาสำนักวิชาบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชานูชี ยีปง และชวลิต เกิดทิพย์. (2547). ศึกษาาระดับวัฒนธรรมองค์การระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในและปัจจัยวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2556.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2542). ธรรมชาติของทัศนคติกับการวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาจิตวิทยาชั้นสูง.
- เดือนเพ็ญ สนแย้ม. (2554). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงาน คุณลักษณะภาพในของบุคคลในแต่ละด้านกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- บุญศรีกา วรรณกลิ้ง, ชื่นจิตร โพธิ์พิสุทธิ์ และวงเดือน ปั่นดี. (2555). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การได้รับการอบรม บรรยายาคองค์การกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดชัยนาท. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2.
- ประภาศ ปานเจียง. (2555). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 3.
- พงศ์วัช วิวังสุ. (2546). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน และลักษณะทางจิตที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา. ผลงานวิจัยที่นำเสนอผลงานในที่ประชุม ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์. กรุงเทพมหานคร.
- ศิวพร หว่างสิงห์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการพัฒนาเพื่อการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล กรณีศึกษาโรงพยาบาลไทรนครินทร์. “วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต” สาขาวิชาการบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรัต แสงสว่าง. (2553). การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของกองทัพไทย. วารสารพยาบาลทหารบก. 11(2) : 81-90.